

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Stalna služba u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: GŽ R-86/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca Veljka Kučekovića kao predsjednika vijeća, Tatjane Kučić kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Damira Ronića kao člana vijeća, u parničnom predmetu tužitelja Gorana Marendića, OIB 28377134815, iz Vohburga, Savezna Republika Njemačka, Weidenstrasse 25, zastupanog po punomoćnici Mariji Jerončić Mandić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Hazarder d.o.o. u stečaju, OIB 61318305522, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109/A, zastupanog po stečajnom upravitelju Frani Bazini, iz Zagreba, Ulica kralja Držislava 14, OIB 49623396887, a on po punomoćnici Petri Dučić Kardum, odvjetnici u Splitu, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-921/2023-7 od 22. ožujka 2024., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 6. lipnja 2024.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-921/2023-7 od 22. ožujka 2024.

Obrazloženje

1. Sud prvog stupnja donio je presudu čija izreka glasi:

"I Prihvaća se tužbeni zahtjevu dijelu koji glasi:

"Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja Gorana Marendića, OIB: 28377134815, prema tuženiku Hazarder d.o.o. u stečaju, OIB: 61318305522, kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 11.565,60 EUR, na ime me glavnice naknade štete i kamate na glavicu od dana podnošenja tužbenog zahtjeva do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem St-206/2020."

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.973,95 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate po stopi zateznih kamata u skladu s odredbama čl. 29. st. 2., 8. i 9. ZOO-a, u roku od 15 dana."

2. Protiv presude pravovremenu i dopuštenu žalbu podnio je tuženik iz svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08.-ispravak, 57/11., 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; dalje: ZPP) te predlaže da sud drugog stupnja preinači pobijanu presudu, a podredno da ju ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Tuženik u žalbi tvrdi da iz pobijane presude nije jasno zašto je sud dosudio izgubljenu zaradu u iznosu određenom u izreci pobijane presude i smatra da se zbog toga presuda ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda, time da ne navodi o kojoj bitnoj povredi bi se radilo.

5.1. Ispitujući pobijanu presudu u smislu istaknutog žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a utvrđeno je da su žalbene tvrdnje neosnovane jer je sud prvog stupnja u obrazloženju presude naveo jasne razloge iz kojih je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja na ime izgubljene zarade upravo u iznosu navedenom u izreci pobijane presude tako da je po žalbi tuženika presudu bilo moguće ispitati. Ovaj sud je pobijanu presudu ispitivao i po službenoj dužnosti na temelju odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a te je utvrđeno da sud prvog stupnja nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

6. Nakon provedenog postupka sud prvog stupnja utvrđuje da je predmet ovog spora zahtjev tužitelja za utvrđenje tražbine s osnova imovinske štete koju je pretrpio zbog ozljede na radu i to na ime izgubljene zarade tijekom privremene nesposobnosti za rad u razdoblju od 10. prosinca 2013. do 5. svibnja 2014., kao tražbine prvog višeg isplatnog reda.

6.1. Tijekom postupka među strankama nije bilo sporno da je tuženik poslodavac tužitelja te da je tužitelj pretrpio povredu na radu 10. prosinca 2013., kao niti činjenica da mu za štetu zbog povrede na radu odgovara tuženik kao poslodavac u smislu odredbe članka 103. stavak 1. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 149/09., 61/11., 82/12. i 73/13.; dalje: ZR). U ovoj fazi postupka ostalo je sporno koji iznos je tuženik tužitelju u obvezi platiti na ime imovinske štete zbog izgubljene zarade tijekom privremene nesposobnosti za rad.

6.2. U odnosu na spornu činjenicu sud je utvrdio provedenim vještačenjem po sudskoj vještakinji Darki Ceciđ da je tuženik tužitelju tijekom privremene nesposobnosti za rad isplaćivao naknadu u visini plaće u neto iznosu od 2.480,00 kuna. Iz provedenog financijskog vještačenja proizlazi da tuženik na platnim listama nije navodio iznos od 12.520,00 kuna, za koji tužitelj tvrdi da se radi o plaći, ali je na temelju bankovnih izvoda tužitelja vještak utvrdio da je tuženik kao poslodavac tužitelju mjesečno, pored neto iznosa od 2.480,00 kuna, uplaćivao na račun i iznos od 12.520,00 kuna. Iako je

sudska vještakinja u mišljenju navela da iznos od 12.520,00 kuna mjesečno predstavlja terenski dodatak, sud takvo mišljenje nije prihvatio, već je poklonio vjeru iskazu tužitelja te saslušanih svjedoka Damira Hrgića i Slavka Miloša iz čijih iskaza proizlazi da je između tužitelja i tuženika stvarno ugovoren iznos neto plaće od 15.000,00 kuna, što bi odgovaralo zbrojenim iznosima plaće navedenim na platnim listama tužitelja od 2.480,00 kuna te iznosu kojeg je poslodavac uplaćivao na račun tužitelja u iznosu od 12.520,00 kuna. Prema sadržaju ugovora o radu kojeg su zaključili tužitelj i tuženik ugovorena je bruto plaća u iznosu od 3.000,00 kuna, a sud utvrđuje da ugovorom nije određen terenski rad, kao posebni uvjet rada. Sudu nije uvjerljivo da bi tužitelj i tuženik ugovorili bruto plaću od samo 3.000,00 kn. Naime, sud ocjenjuje da nije životno da bi radnik iz Hrvatske zaključio ugovor o radu s poslodavcem s mjestom rada u drugoj državi, Norveškoj, i to za mjesečnu plaću u bruto iznosu od samo 3.000,00 kuna, iz kojeg razloga je sudu uvjerljiviji navod tužitelja i saslušanih svjedoka da su tužitelj i tuženik ugovorili plaću u iznosu od 15.000,00 kuna. Naime, sud nije prihvatio niti tvrdnju tuženika da se mjesečni isplaćeni iznos od 12.520,00 kuna odnosi na dnevnice jer na dnevnicu radnik ima pravo ako je iz mjesta rada ili mjesta prebivališta upućen na službeno putovanje u drugo mjesto, a u konkretnom slučaju prema utvrđenju suda nije se radilo o službenom putovanju jer je ugovorom o radu ugovoreno da će mjesto rada tužitelja biti u Norveškoj. Kako je sud utvrdio da tuženik tužitelju u spornom razdoblju nije isplatio štetu u visini plaće, koju je prethodno prije povrede na radu isplaćivao tužitelju jer mu je manje isplatio iznos od 50.080,00 kuna, sud ocjenjuje da je u tom dijelu osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, kao što je i osnovan dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na obračunate zatezne kamate na taj iznos u visini od 37.061,03 kune. Iz tih razloga sud zaključuje da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u ukupnom iznosu od 87.141,03 kune, što odgovara iznosu od 11.565,60 eura, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda, a obzirom da je bilo nesporno među strankama da je tuženik u stečaju te da je tužitelj tu tražbinu prijavio u stečajnom postupku.

7. Činjenična utvrđenja, kao i primjenu materijalnog prava suda prvog stupnja i ovaj sud prihvata kao pravilne.

8. Suprotno žalbenim tvrdnjama tuženika i po ocjeni ovog suda pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da je između tužitelja i tuženika bila ugovorena plaća u mjesečnom iznosu od 15.000,00 kuna, bez obzira na odredbu članka 7. Ugovora o radu na određeno vrijeme od 5. rujna 2013., prema kojem se je tuženik kao poslodavac obvezao tužitelju kao zaposleniku isplaćivati osnovnu plaću u minimalnom bruto iznosu od 3.000,00 kuna mjesečno, kao i dodatke na plaću. Naime, prema članku 2. Ugovora o radu radno mjesto tužitelja je bila Norveška i pravilno je pravno shvaćanje suda prvog stupnja da se nije radilo o službenom putu, zbog čega se iznos od 12.520,00 kuna kojeg je tuženik redovito mjesečno isplaćivao tužitelju, i po ocjeni ovog suda ne može smatrati dnevnicom, kako to tvrdi tuženik, već je pravilno sud prvog stupnja, prihvaćajući suglasne iskaze tužitelja i saslušanih svjedoka Damira Hrgića i Slavka Miloša, zaključio da je stvarno ugovorena plaća između stranaka iznosila 15.000,00 kuna, zbog čega je tuženik kao naknadu imovinske štete s osnova izgubljene zarade za vrijeme privremene nesposobnosti za rad zbog povrede na radu u obvezi tužitelju platiti stvarno ugovoreni iznos plaće. Iz tih razloga pravilno je sud utvrdio da je tuženik tužitelju bio dužan, osim isplaćenog iznosa od 2.480,00 kuna za vrijeme privremene

nesposobnosti za rad, platiti još i 12.520,00 kuna mjesečno, odnosno, za sporno razdoblje ukupno iznos od 50.080,00 kuna te zateznu kamatu na taj iznos u ukupnom iznosu od 37.061,03 kune.

8.1. Kako je sud utvrdio da se utuženi iznos odnosi na izgubljenu zaradu u visini neisplaćene plaće, a ne na dnevnice, neosnovane su žalbene tvrdnje tuženika da je sud bio dužan utvrditi koji iznos bi tužitelj od isplaćenih dnevnica uspio uštedjeti jer ta činjenica, obzirom da je u postupku utvrđeno da se nije radilo o dnevnicama, nije pravno relevantna.

9. Iz obrazloženih razloga žalbu tuženika trebalo je odbiti kao neosnovanu, a presudu suda prvog stupnja potvrditi primjenom odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a.

Koprivnica, 6. lipnja 2024.

Predsjednik vijeća

Veljko Kučeković

Broj zapisa: **9-30869-77af4**

Kontrolni broj: **08732-036b6-6020e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Veljko Kučeković, O=ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.